

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 20 maja 2019 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta

(druk nr 1177)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem ustawy jest zmiana przepisów dotyczących sprawowania dodatkowej opieki pielęgnacyjnej w podmiotach leczniczych udzielających stacjonarnych i całodobowych świadczeń zdrowotnych w przypadku, gdy obejmuje ona pacjenta małoletniego albo w stosunku do którego orzeczono znaczny stopień niepełnosprawności (dotychczasowy przepis wskazywał jedynie pacjentkę w ciąży, w warunkach porodu i położu). Opieka ta obejmuje prawo pobytu, w podmiocie leczniczym, razem z pacjentem przedstawiciela ustawowego albo opiekuna faktycznego.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Rządowy projekt ustawy wpłynął do Sejmu 22 stycznia 2019 r. (druk nr 3176).

Pierwsze czytanie projektu odbyło się w Komisji Zdrowia. Projekt przewidywał pobieranie opłat za posiłki zamawiane przez opiekunów, użytkowanie pościeli szpitalnej i korzystanie z dodatkowego łóżka udostępnionego przez szpital lub inny zakład leczniczy, Komisja w sprawozdaniu wyeliminowała ten przepis. Komisja dodała ponadto art. 2, który wprowadza możliwość (na wniosek dyrektora wojewódzkiego oddziału NFZ i za zgodą świadczeniodawcy) przedłużenia – do 30 czerwca 2021 r. obowiązywania umów na udzielenie świadczeń w zakresie ambulatoryjnej opieki specjalistycznej. Sprawozdanie Komisji jest zawarte w druk nr 3397.

Drugie czytanie odbyło się podczas 81. posiedzenia Sejmu. Ponieważ zgłoszono poprawkę, projekt ponownie skierowano do Komisji Zdrowia. Poprawka miała na celu skreślenie art. 2. Komisja rekomendowała jej odrzucenie. Sejm odrzucił poprawkę.

Ustawa została przyjęta 408 głosami za, nikt nie był przeciw, 14 posłów wstrzymało się.

III. Uwagi

1. Materia uregulowana w art. 2 wykracza poza zakres przedmiotowy wyznaczony materia uregulowań dotyczący praw pacjenta w ustawie zmienianej w art.1 (notabene istota przyjmowanych zmian odnosi się do świadczeń zdrowotnych udzielanych w warunkach stacjonarnych i całodobowych, nie zaś w opiece ambulatoryjnej) jest to niezgodne z Zasadami techniki prawodawczej, w szczególności z § 3 ust. 2.

2. Należałoby uzupełnić ustawę o przepis przejściowy.

Po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2. Nie pobiera się opłat od przedstawicieli ustawowych albo opiekunów faktycznych w przypadku sprawowania przez nich dodatkowej opieki pielęgnacyjnej nad pacjentem małoletnim albo posiadającym orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności, który korzysta ze świadczeń zdrowotnych w podmiotach leczniczych udzielających stacjonarnych i całodobowych świadczeń zdrowotnych w dniu wejścia w życie ustawy.”.

Bożena Langner

Główny legislator